ՀԱՄՈՒԼ
ՀԱՆԴԷՍ ԱԶԳԱՅԻՆ

Մամլոյ իւրաքանչիւր շրջանը 52 օրինակ է։
Ստորագրութեան տեղն է Կ. Պոլիս, Մեծ Նոր խան վերի յարկ Թիւ 6։
Դուրս երթալիք փոստային ծախքը առնողին վրայ է։

Շրջանին գինը կէս Ցամ. ոսկի 50
Մէկ Թիւը դրամական արժան 1
Անվճար նամակ չընդունուիր։ — Ծանուցման տողը 5

Թիւ 908 ԺԴ. ՏԱՐԻ ՇՐՋԱՆ ԺԸ. **1882** ՇԱԲԱԹ 8 ՄԱՅԻՍ

ԲԱՎ. ԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ ՆԻՒԹԱՑ

Ազգային լուրեր։ — Հատընտիր բարոյականք։ — Խոսգիւղի ստախօսը։ — Երկու Սահմանադրաբեր Ակնցիք։ — Ջուարճալիք։ — Նամակ Ազգ. Հիւանդանոցի։ — Ժան (վիպասանութիւն)։

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Այս հինգշաբթի օր Ս. Համբարձման տօնի առթիւ Երուսաղէմայ Ամեն. Եպսկ. Ս. Պատրիարք Հայրը անձնական տկարութեան պատճառաւ չկրնալով, ինչպէս ծանուցուած էր կանխաւ, Ազգ. Հիւանդանոցի մատրան մէջ Ս. Պատարագ մատուցանել, Պատրիարքական փոխ. Դեր. Ռուսճուքլեան Հայրը նորա տեղ Ս. Պատարագ մատոյց և հոգեւորականէս մինթարեց սոյն Ազգ. տան 600ի չափ թշուառ պատրաստարարներն։

Կիսանամբ թէ Ռուսճուքլեան Հայր այս առթիւ 5 Օսմ. ոսկի նուիրած է Ազգ. Հիւանդանոցին. նոյնպէս Սեբաստացի Ազգայինք մասնաւոր հանգանակութիւն մ'ընելով շուրջ 3000 ղրշի գումար մը նուիրած են սոյն հաստատութեան։

—o—

Անցեալ կիրակէ, Դեր. Մատթէոս Եպիսկոպոս Իզմիրլեան Պատրաստ. Ս. Հրեշտակապետ եկեղեցւոյ մէջ Ս. Պատարագ մատուցանելով՝ տեղւոյն Քարոզիչ Դեր. Յովհաննէս Արշարունի ուսումնական վարդապետին ծայրագունութեան աստիճան տուած է։

Ցիշեալ ազգասէր վարդապետն իւր բարուք ուվաքուք Հայ եկեղեցական դասուն մէջ նշանաւոր տեղ մը կը դրաւէ և ըստ ամենայնի արժանի է իրեն տրուած աստիճանին։

—o—

Գոհութեամբ լսեցինք թէ՝ նոր Նախարարապետ Բարձր. Աղտիւլրահման Նուրէտտին բաշայի արդարադատութեան շնորհիւ, Սեբաստիոյ դատաւորն բարեխնամ Առաջնորդ Գերապատիւ Պետրոս Եպիսկոպոս քիչ օրէն իւր վիճակը պիտի վերադառնայ, ի մեծ մխիթարութիւն իւր հօտին՝ որ երկու տարիէ ի վեր իւր սիրելի առաջնորդէն զրկուած էր։

. . . Խմբագիր

Սեբաստիոյ Արժրունեաց Ընկերութեան Ընդհ. Ժողովը ինկատ պիտի դումարի, յառաջիկայ կիրակէ, 9 Մայիս ի վարժարան Ղալաթիոյ. զոր ի հրաւէր յարգոյ անդամոց ծանուցանելով Ձեր պատուական Հանդիսիւն, խնդրեմք ընդունեցէք մեր չընորհակալեաց հաւատացիքն։

Մնամք ի յարգանս

Ի դիմաց Արժրունեաց Ընկերութեան

Ընդհանուր Ժողովոյ

Ատենադպիր Ատենապետ

ՄԱՐԴԱՐ ՄՈՄՃԵԱՆ ԹՈՐՈՍ ԿԷՏԻՊՆԱՆ

6 Մայիս 1882

Ղալաթիա

ՀԱՏԸՆՏԻՐ ԲԱՐՈՅԱԿԱՆՔ

Լրագրոյս 897 թիւէն իվեր սկսած ենք շարք մի Հատընտիր Բարոյականներ հրատարակել, զորս բարոյականի վրայ խօսող հեղինակութիւններէ կը քաղեմք կամ կը թարգմանեմք և մերթ իսկ մեք մեզմէ կը գրեմք, մանաւորապէս մեր սիրելի ընթերցողաց բարոյականի վսեմ դաղափարներն ներշնչելու համար. դաղափարներ որք բարւոյն, ճշմարտին ու գեղեցկին —այս Աստուածային երրորդութեան— սկզբանց վրայ հիմնեալ լինելով՝ կենսական տարրերն են բարոյական մարդոյն։

Թէ ո՞րչափ կարևոր են այդ բարոյական սկզբունք, այդ յայտնի է մեր սիրելի ընթերցողաց։ Մարդ մի, այս թէ այն կրօնքին, այս թէ այն ազգութեան, այս թէ այն ընտանեաց, վերջապէս այս թէ այն աստիճանին, պատուոյն և արհեստին վերաբերելէ առաջ, իբր բանաւոր արարած, պարտի այդ սկզբանց տեղեակ լինիլ, գիտնալ զանոնք, սովրիլ և մշակել, վասնզի անոնք բնութեան օրէնքն են։ Եթէ կրօնական, աշխարհական կամ դրական օրէնքն չլինէին իսկ, մարդ նոքօք կարէր կառավարել զանձն։ Ըսել կուզեմք թէ մարդն իւր նախնական վիճակին մէջ իսկ, դեպի բարին և առաքինին միտում մ'ունի, վասնզի այդ վիճակին մէջ ալ օրէնք մի կայ մարդոյն սրտին մէջ դրոշմեալ զոր միտքն դիտէ գործադրել։ և, իւր ազատ կամեցողութեան մէջ, իբրև բարոյական ու բանաւոր էակ, մարդ կրնայ զանազանել չարն ու բարին։ Այս ընտրութիւնը նախ իւր խիղճն կընէ և յետոյ միտքն։

Իսկ, ի հարկէ, երբ միտքը կը մշակուի, երբ մարդ կը դաստիարակուի, երբ մուտ կը դտնէ մրտաց մէջ կրթութեան անշէջ լոյսն՝ այն ատեն այդ օրէնքն բնական կը դառնայ սովորութիւն և մարդն կը ճանչնայ իւր կոչումն։

Արդ՝ այս բարոյական սկզբունքներն մեր ընթերցողաց աւանդելով՝ մեք մասնաւոր նպատակի մը կը ծառայեմք. այն է, մեր կոչման համեմատ, մեկ կողմանէ մոլութիւններն ու յոռի սովորութիւնները ձաղկելով հանդերձ, միւս կողմանէ բարոյականութեան սկզբունքն ընթերցողաց առջև դնել իբրև այնպիսի դասեր զորս շատ դժուարաւ պիտի կրնային քաղել մեծահատոր մատեաններէ, մեծամեծ յոգնութիւններով և երկար ու յարատև ընթերցմամբ։

Ուստի արժան է որ ընթերցողն լուրջ ուշադրութիւն ընծայէ անոնց, մի քանի անդամ կարդայ իւրաքանչիւրն, և ուսումնասիրէ զանոնք ուրոյն ուրոյն. մտածէ, դատէ և քննէ զանոնք, յետոյ բաղդատութիւն մի դնէ անոնց՝ և իւր վարմանց մէջ, խորհի թէ արդեօք կրցա՞ծ է վարուիլ անոնց համաձայն. եթէ ոչ, ջանայ օգտիլ անոնցմէ։ Այսպէսով ահա անոնք իրենց արդիւնքը ունեցած կըլլան և մեք ալ մեր բարի նպատակին հասած կը լինիմք։

Ասոնք այնպիսի հատուածներ են, ընտրանօք քաղուած, որոց իւրաքանչիւրին վրայ կրնայ հատորներ դրուիլ։

Ընտանեաց հայր մի երբ իւր շուրջն հաւաքած իւր ընտանիքն՝ կիներն, զաւակներն — ընտանեկան պարտիզին այս բոլոր ծաղիկներն — նստած է ընտանեկան քաղցրութիւնն վայելել և Մամուլ ի ձեռին Զուարճալիքները կարդալով՝ նոր զուարթութիւն, զուարճութիւն ու ծիծաղ կազդէ մանկիկներուն որք իւր ծնդաց վրայ նստած կամ իւր ուսին կրթնած կը գուրգուրան միմեանց վրայ փոխադարձաբար — հրեշտակայի՞ն կեանք, վսե՛մ վայրկեաններ . . . — այդ միջոցին, կ'ասեմք, գորովագութ հայրն կաթոդին համբուրելով իւր տղեկն կամ դստրիկն, կրնայ անոնց բացատրել ու ներշնչել այդ բարոյական սկզբունքն, նորանոր օրինակներ և կրթիչ ու միանդամայն զբօսեցուցիչ պատմութիւններ յառաջ բերելով։

Բարոյականութենէ զուրկ մարդ մի, որչափ հարուստ լինի կամ որչափ գիտուն, զուրկ կը համարուի նաև ամէն բանէ, և, այն ժողովուրդներն կամ ազգերն աւելի ծաղկեալ են որոց մէջ բարոյականութեան ոգին սուրբ և անարատ մնացած է և յաղթած է մոլութեանց։ Եւ այդ՝ կապ մ'է աւելի պինդ՝ քան զկրօնականն, և աւելի հաստատուն՝ զքաղաքային օրէնքն։

Մեր երիտասարդութիւնը մանաւանդ, որ զեղխութեան, մոլութեան ու անբարոյականութեան մէջ կը լողայ, (յարգելի բացառութեանց խօսք չունիմք) ամէն բանէ աւելի անոր պէտք ունի։ Մտիր սրճանոց մի կամ գինետուն մի. այն տեղ խումբ մի կայ որ կը խմէ, այն տեղ խումբ մի՝ որ կը խաղայ, աւելի հեռուն ուրիշ խումբ մի՝ որ կը կռուի և այդ խմբերն Հայ երիտասարդներէ կազմեալ են . . .։

Ողբալի վիճակ . . .։

Թողունք, սակայն, այս կէտն որ մասնաւոր յօդուածի մի նիւթն է։

Հատընտիր բարոյականներու կամ բարոյական առածներու կարևորութեան ու անոնցմէ յառաջ գալիք օգտին վրայ խօսելէ վերջ, մեր սիրելի ընթերցուհեաց ու ընթերցողաց կը թողուք դիտնալ

թէ՞ որ ստահման արժանի են նոքա ուշադրութեան և թէ ի՞նչ կերպով պէտք է անոնց հետևիլ։ Մեք ալ պիտի չանամք մերթ ընդ մերթ զուրկ չթողուլ ղիրենք այդ սկզբունքներէ։

ՍՄԲԱՏ

ԽԱՍԳԻՒՂԻ ՍՏԱԽՕՍԸ

Խասգիւղի մէջ բաւական . . . կարանութիւն դիացող երիտասարդին մէկը միջին ընտանիքէ աղջկան մը հետ կը նշանուի Պատրիարքարանի միջոցաւ բայց հարսնիքի համար «չիք կարողութիւն» ըլլալուն, խեղճ աղջկան տունը ժամանակէ մ'ի վեր է որ անհաւատալի սուտերով կը շարունակէ եղեր իւր երթեւեկութիւնը, և երբ հարսնիքի վրայ խօսք բացուի, անմիջապէս կը պատասխանէ եղեր ըսելով՝

—Մինչև որ Մալիէն հետ գործս չը կարգադրեմ, չեմ կարող հարսնիք ընել։

Երբ գարունը կուգայ, այս ստախօս պարոնը կսկսի առաւօտները կաթ ղրկել նշանածին տունը, պատուիրելով կաթնավաճառին, որ կաթը ձգած ատեն ըսէ՝

—Պալատէն ընծայ եկած կովերուն կաթն է։

Նոյնպէս ուրիշ օր մը ապառիկ միս առնելով կը ղրկէ և տանտիրին ըսել կուտայ թէ՝

—Ռումէլիի մէջ ունեցած չիֆթիլիկին ոչխարներուն միսն է, ինչպէս որ ուրիշ անգամներ խօսած է եղեր ձեզի։

Օր մ'ալ Փիրիբաշայի Հրէաներէն կանգունը 35 բարանոց պասմա առնելով, կը տանի իր տունը և մօրը տալով կըսէ՝

—Մայրիկ, ասոր կէսը դուն գործածէ, կէսն ալ խմինիս տար, պէտք եղածը ալ դուն քովէդ խօսէ։

Մայրը՝ որ ստախօսութեան կոչմանէ տղուն քար մը կը հանէր, պասման առնելով կերթայ աղջկան տունը, և քաղաքավարական խօսքերէ վերջը կը յարէ,

—Խալբահճիներուն գլխի խանութներէն քիրա չէ կրցեր առեր սէ, տեղը 10—15 թօր խումաշ վերցուցեր է, քիչ մ'ալ հոս խրկէց քի պէլքիմ պէտքը կըլլայ։

Այս էդբրդ եալան էֆէնտին, օր մը աղջկան տունը գտնուած ատեն, երբ տնեցիք բիրէի թախթապիթիի շատութենէն կը գանգատին, անմիջապէս կըսէ՝ անոնց խօսքը կտրելով.

—Էֆէնտիմ, քանի որ այդչափ բիրէ թախթապիթի ունիք, ինչո՞ւ մինչև հիմայ ինծի չէք ըսեր։ Ինչո՞ւ անհանգիստ պիտի ըլլաք։ Քանի մ'օր ալ կացէք տէ՝ չըլլայ նէ Պէշիքթաշ ես երկու տուն ունիմ։ Գացէք հոն հանգիստ նստեցէք։

Աղջիկը այս խօսքը լսելով՝ չափազանց կուրախանայ, և մտքէն փառք կուտայ Աստուծոյ, որ իրեն ասանկ «քէլէֆիր» մը խրկած է։

Վերջապէս օր մ'ալ ձեռքը քանի մը դրուշնոց ոսկի մը անցնելով՝ կը տանի աղջկան և կըսէ թէ՝ «աղէկ յարդը գիտցիր։ Վասն զի Մեծին Կոստանդիանոսի ատենէն մնացած անթիդա մ'է որ դին չունի»։ Աղջիկը այս ոսկին առնելով՝ հետևեալ օրը իւր ընկերներուն կը ցուցնէ իբր հաղուագիւտ բան մը, և կը յայտնէ միանգամայն թէ՝ նշանածը ընծայ տուած է իրեն։

Դրացի ընկերները՝ որ արդէն ստախօս պարոնին բարոյականութեան տեղեակ ըլլալով, պատեհ առթի մը կսպասէին խեղճ աղջկան ալ ղդայնելու, ոսկին քիչ մը քննելէ ետք կըսեն՝

—Այս ոսկին խուշ լօխումճիներուն թէրազիին վրայ կախուած ոսկիներուն խոշորն է։ Խե՛ղճ աղջիկ, դեռ պիտի խաբուի՞ս այդ սրիկային, և ի՞նչ։ Էն։

Աղջիկը կատարելապէս տեղեկանալով իւր նշանածին վարուց ու բարուցը, կարճ բայց աղդու նամակ մը գրելով ուղղակի Ս. Ստեփանոս եկեղեցւոյ Թաղ. խորհրդարանը կը խրկէ։ Թաղականք այս նամակը կարդալով՝ կը հրաւիրեն դգբրդ եալանն, և նամակը ցոյց տալով անոր, զորս դուս պատուիրեցեր պէտք եղածը կը խօսին, այնպէս որ ստախօսը ափ ի բերան կը մնայ ամօթահար։

Աւելորդ կը համարիմք հոս Ծամանկին պարուսնակութիւնը հրատարակել, միայն սա կըսեմք որ երթէ շամ պէօրէյի ալ եղած ըլլար, դարձեալ չէր ուտուեր։ Հետևեալաբար նշանը ետ ըլլալով՝ աղջկան ընտանիքը օգափոխութեան համար . . . կղզի կը մեկնի։

Իսկ մեր ստախօս պարոնը նամակը ձեռքը յուսահատ մեկնելով՝ կսկսի իւր կէս հրաժարեալ գործին երթալ գալ։ և 15 օր վերջը կաթնավաճառը զինքը տեսնելով՝ կը հարցնէ։

—Նի՞չին սիւտ եօլլամաեօրսըն

—Արթըք իքթիդա տէյիլ, օնլար եաղլըղա կիթտիլէր։

—Էյ փարալարը վէր։

—Օնլար պանա դըշ վէրմէեօրլար քի, սէնատէ սանա փարա վէրէյիմ։

—Ճանըմ, սէն շու փարայը վէր։ Դըշը սանա իսթէր վէրսինլէր իսթէր վէրմէսինլէր, պանա՞ նէ ալըշ նէ՞ վէրիշ։

Ֆիչ մը անդին մնալաճառը դէմը ելլելով։

—Պաքսանա էֆէնտի, չու էթելերին բարասընը վերսէնէ։

—Կիթ սէօյլէ։ Քըզլարընը վերսինլեր քի պէնտէ Լէթին փարասընը վերէյիմ։

—Ճանըմ, նասը՞լ քըզ։

—Եա պէն օ քատար էթի նէյէ՞ եօղատըմ, եէսին չիշմանլանսըն քի սօղրա ալայըմ։

—Էյ ֆէնա՞մըյսը էթիմ, եավանմըյը՞տը, եարա՞մատը մը։

—Եարատը, հէմ իւստէ տէ կէլմիշ իտի ամա նէ ֆայտա պանա եարամատը։

—Պէն հիչ պէօյլէ չէյ կէօրմէտիմ։

—Պէնտէ կէօրմէտիմ ամա օլտը նէ՞ չարէ։

—Զարէսի, փարալարը վերմէլի, եոգսա սէնին իլէ իբիմիզ լուչ օլուրուզ, հիչ պէօյլե եաղլը միւշթերիյէ տէ ըսատ կէլմէմիշ իտիմ։

—Եաղլը եա, նշանլըմըն էվինտէն տէ էվվելա պէնի սէնին կիսպի եաղլը դանն էթիլէր ամա, սոնրա իւչ դօղրլա պօչա եաթարգլարընը կէօրէրէք, պէնի համամ բէշթիմալը կիսպի անիտէ իւսթլերինտէն աթարլար։

ԲՕԼԻԲԻՆԷԼ

ԵՐԿՈՒ ՍՕՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԱԿՆՑԻՐ

Ի՞չ տիւշիւնմիշ կուլլիս, Եէկէն աղա։

—Բան չեմ տիւշիւնմիւշ լընիր ալա, ֆախէթ կու մտմտամ թը, էմմէն տարի աս չաղ ուր կուլլեր նը Ըստամպօլու հէր ճիվարը Հայերը խըրբլթու մը կու բրցընէին։

—Էֆէնտըմ, եղած խըրբլթուն ձեռք չի տար ու տահա խըրբլթո՞ւ կու բռէս։

—Խայիր էֆէնտըմ, չը հասկըցար թը իշ կու խօրբթիմ։ Խըրբլթը ուր կըսիմ նը աս խուսուսին չէ ուր կըսիմ։ Եանի ըսել կուզիմ ուր էմմէն տարի աս չաղ մահլէնէրուն ըէօշէնները մէյմէկ թուղթի կը փակցընէին։

—Պինդ էճէյիպ կու խօրբթես։ Լոթի էֆէնտըմ Մահմուտ բաշայի վարի դին, պատերուն վրայ ընչես թղթեր ին բակցուցեր ուր, մարդ ուր կու նայի նը հայրան կուլլի։

—Էֆէնտըմ, իմ բառատած թուղթս աս չէ, իմ բառատածս սա է թը Սահմանադրութեան տայիր իլան մի յայտարարութիւն մի չին չիներ բակցուցեր հինչուկ ասոր։

—Հը՛, հըմա հասկըցայ թը իշ կու հարցընես։ Սահմանադրութիւն ուր կըսես նը, սա վախթ մը Պէկլոզ կու չինէին եաև Եէտի խուլէ ուր թէպարկ արին նը աս չէ՞։

—Հը, իշտէ աս է ուր կը հարցնիմ։

—Շիտակն ուր կուզես նը աղա, ծառադ քանի ուր Պէկլոզէն իչերիմ նը, չիմ դնացեր, չինքի ան չաղը ծառադ Պէկլոզ թապախանան կու բանէի, էմմէն տարի քանի ուր միտքս ուր կէնդեր նը կերթայի։

—Ի՞չ կու խօրբթես աղա, Պէկլոզի ըրած Սահմանադրութիւնն իշ ճիվերս է ուր, դարկ ուր դառնայ։ Սահմանադրութեան բարէօվը միլլէթին հիւանդանոցին սէմթը կու անին ուր, սէյր անելու չայէսթէ բան է։

—Էհ, ողջ ուր մնանք նը, ծառադ ալ կերթամ այս տարի։

—Պարի կանուվսկէկ մեր օտան եկուր ուր հիրաց երթանք։ չինքի ծառադ էմմէն տարի կերթամ տէ, դիտեմ թը իշ թարիխ տի բռնեմ բարէօվ էյլէնմիշ ընելու խուսուսին։

—Ծառադ ալ արդու կու անիմ ուր հիրաց երթանք։ ֆախաթ հիչ ումմիշ չիմ աներ ուր քու տեսած տարիներուդ պէս անին աս տարի։

—Իս ուր հարցընես նը, ես անանկ դանը կու անիմ ուր։ աս տարի տահա չաթաֆլու տի ըլլի։ չինքի հաղբրտա մէկ կաթողիկոս ու երկու պատվիրարք ունինք։

—Փըշկէ մէյմի կալլէյանք տէ, աս մէյն ալ իր տեղը նստած լընիր, չինքի աս երեք մարդ ուր համբեցիր նը, տա երեք մարդուն հիչ մէյն ալ իր տեղը չէ։ մեր վիլաեթը խօսք մի կայ կըսին թը, բարէօվ աղչիկը կէրսօնցը կու վայլէ։

—Հէյ կիտի Գըլթիկ օղլի, խերքդ կու կըյլէ չի կըյլեր՝ բան մին է կըսես։ աս ըսածներդ ուր եկեր ին նը՝ իրենց քէֆին համար չին եկեր ա՛, հէր պէթ միլլէթին խէյիրլու սէպէպով մին ին եկեր։

—Էֆէնտըմ, միլլէթին ի՞նչ խէր ա՛նին։ հըմվի եաբը իրարու դլօխ կուտին վէ միլլէթին տիւնը տեղը կու քըրքըրին։

—Ես քեզ գիտիմ, զաթը դիւն խէյիր սէօյլէմէղին մէյն ես։ լաքին չիմտիքի հալ աս մուսլամանները պէր թարաֆ անինք ու նայինք թը աս տարի տարեդարձ տիլլի թը չի տիլլի։

—Միւմքին է ուր չիլլի, հիչ միլլէթին հինի խատիմնանէն զաքոնը եղած մէկ տէպատէպլիւ զինէթը պաթալ կու անի՞ն։

—Կանին ու անդին ալ կօսնին։ զաթը մեր միլ-

լեթին սահելն աս է ուր բանի մի թեշեպպիւս ուր անէ նը սանը չի բերէր, էմմէն բանի մէջ թարաշի պէս բռնկելնիս ու մարելնիս մէկ կուլլի։

—Մըսեր եէկէն ապա, մըսեր աս բանը. թը ուր ուր աս տարի տարեդարձ չի տ'իլլի նը՝ հիմըյվընէ ըսիմ ուր Մոյիս Զէլին խանէն տիրէյնի վար ինքղենքս կու կախիմ։

—Ի՞չ կայ ուր, սէպէպն ի՞նչ է ուր տիւն քեզ ալ կախես, կուզէ լընի կուզէ չի լինի. էկէր մէրամդան օրը երթալէ նը քեզի հետ գլօխ գլխի կուտանք, ատայ վրայ Բուրբճի խանը քանի մի հատ կու կընճինք Սիլքէճիէն խարա վարոխով կելլենք կերթանք։

—Տարեդարձ ուր չիլլի նը տերթամ թէ իշ տի տեսնիմ։ Տարեդարձ լընի ուր ան կէօղլիւքլիւ, մնրուքլու շափիոլու միւսիւները ան սիւրիւ սիւրիւ աշխընները ան պէկ օղլիէն տրատայով եկող ապլաները որ մէյն ըսիմ, տեսնիմ տէ քէֆ անիմ։

—Բարով կու խօրաթես ամա, անոնք տարեդարձ եղեր չէ եղեր; անոնք կուդան։

—Մինակ անոնց դալովը իշ կուլլի ես կուզիմ ուր տարեդարձ լընի տէ, մէկ սուրֆայի պիլէթ մի առնիմ, երթամ սուրֆայէն օրթալըս տեղը բազմիմ, երկու հարիւր գրշի կերակուր ուտիմ, վէ գինէն լեցնիմ լեյնիմ ու «կեցցէ եղբայրասիրութիւն» պոռալով կնճիմ։

—Հիշ երկու հարիւր խուռուշի բան կուտուի՞ մարդ ֆիկ ուր լընի նը քսան խուռուշի բան պիլէ չի կընար ուտեր։

—Դիւն իմ թեպկիրթեքս չի գիտես. ես ուր չալղու չաշանախի մէջ ուր լընիմ նը՝ ալ իշտահիս էզէն չառնուիր, կուզիմ ուր հրման ներս նետիմ։

Շարունակելի

. . . Խմբագիր

Սեբաստիոյ Սինկերբիմեան երեսնամեայ արդիւնաշատ Ընկերութեան Կ. Պոլսոյ Դորձադիր Ժողովոյ երկամեայ շրջանը լրացած լինելով՝ ըստ օրինի 1882 փետր. Զէլին Ընդհ. Ժողով գումարելով, քուէից բացարձակ առաւելութեամբ հետեւեալ Մեծապատիւ անձինք Դորձադիր Ժողովոյ անդամ անուանեցան։

Մեծ. Գրիգոր էֆ. Օտասլաշեան Ա. Ատենապետ
» Նիկողայոս » Խօրիկեան Ա. Ատենադպիր
» Մինաս » Տէրպանեան Բ. Ատենապետ
» Ոսկան » Խօրիկեան Բ. Ատենադպիր
» Ա.հարոն » Մարգարեան Գանձապահ
» Խաչատուր » Անտոնեան
» Մխիթար » Գալրդեան
» Մ. Անանիա » Բէօրօղլիեան
» Մ. Օհան » Ալեքսեան
» Սարգիս » Պէյլեան
» Զատիկ » Բէօսէեան

Սոյն ընտրութիւնը Ձեր պատուական թերթին միջոցաւ հրատարակելնիդ խնդրելով,

Մնամ աղօթարար

Նախագահ Ընդ. Ժողովոյ

ՊԵՏՐՈՍ ԵՊԻՍ. ՍԵՐԱՆՏԻՈՅ

7 Մայիս 1782 Ղալաթիա

ԶՈՒԱՐՃԱԼԻՔ

Այս Հինգշաբթի օր տան մը մէջ վիճակ քաշելով, Ս. Պատրիարք Հօր հետեւեալ վիճակը եղեր է։

Այս ժամանակս ու երկիրս,
Զեն յարմարիր Բ.Ո խելքիդ.
Խելք, նայէ դա՛ն յարմարիս,
Ժամանակիդ ու երկրիդ։

* * *

Սա «վարդապետ» բառը չատուդաբանե՞ս ինձի Հայր Կալֆօկեցի։

—Մառայ եմ, ես ատուդաբան չեմ։

—Հապա Նարեկացիին «Ի սիք ախորժութեան» ը ի՞նչպէս ախորժանօք ատուդաբանած էիր անցեալ օր Հայրենիքի մէջ։

* * *

Դատը գիւղի շոգենաւը Սարայ-պուրնիէն անցած միջոցին, անցորդին մէկը քովինին կը հարցնէ։

—Նուրասը նէ՞բէսի տիր։

—Զարպհանէ։

—Բարայ բէսերլէ՞ր մի։

—Օլուրսա քէսերլեր.

* * *

—Հօճա, չու Ինկիլիզէրատէ նէ՞ ահրէթ սօրուճու հերիֆլեր իմիշ, կայրը թարիֆ էտիմէ։

—Նէ՞ խուսուսատա։

—Ճանըմ, կէչէն կիւն պիզիմ Իզզէթ պէյ իլէ գալգտըգ Ֆէնէր պահճէսինէ կիթտիք, աղաճըն ալթընտա չագընթը էթտիմիզ սըրատա, պագտըք քի պիր գաչ Ինկիլիզ էլչերինտէ պիր խարթա թութմուշ, տօլաչըպ տուրուրքէն, կէլիպտէ պիզէ նէ՞ սօրսալար պէյէնիրսին։

—Նէ՞ պիլէյիմ։

—Պուտալա հէրիֆլէր կէլիպ տէ՞մէսինլէրմի քի, «պուրտա եէտի աղաճ օլաճադ, պիր թանէսի նէ՞ըտէ.» պիզտէ տէտիք քի, «ք . . . պիզ քէնտի պահճէլէրիմիզտէ գաչ աղաճ պուլունտուրունու էլան պիլմէյիզ տէ, Ֆէնէր պահճէսինտէ քաչ աղաճ օլտուրունո՞ նէտէն պիլէճէյիզ»։

—Իչտէ պիլմէտիյիմիզ իչին տէյի՞լ մի քի պուբէրուչանիէէթ տիւչար օլտուգ։ քեաչկի պիզտէ օ պուտալա զանն իթտիյիմիզ հէրիֆլէր կիպի հիսապըմըզը պիլէյիտիք տէ, քէյֆիմիզէ տիյար տիյար կէղէյիտիք։

* * *

Գառնիկ Աղա, պիր քաչ կիւն տիւր կէօրմէյօրում, նէրէլէրտէսինիզ։

—Քէօյէ կիթտիք։

—Էվ՞ մի թութտունուզ։

—Էլպէթտէ էվ թութաճաըզ, չաարը դուրաճադ տէյիլիզ ա՛։

. . . Խմբագիր

Սամաթիացի մի քանի բարեպաշտ անձինք իւրեանց մէջ հանգանակութիւն ընելով յառաջիկայ կիրակի օր, Մայիս 9, Ազգային Հիւանդանոցի ընդհանուր պատսպարելոց հացկերոյթ մը պիտի տան, որոյ առթիւ Սամաթիոյ Քարոզիչ Գեր. Տ. Արիստակէս Սրբազանն՝ Ս. Յակոբայ մատրան մէջ հանդիսաւոր Ս. Պատարագ պիտի մատուցանէ։

Զայս ի գիտութիւն բարեպաշտ ժողովրդեան՝ ներկայս Ձեր պատուական լրագրոյն մէջ հրատարակելնիդ խնդրելով։

Մնամ յարգանօք

Ի Դիմաց Հիւանդ. Հոգաբարձութեան

Ատենադպիր

Ե. Ֆէնէրճեան։

7 Մայիս 1882

Գրասենեակ Հիւանդանոցի

ՃԱՇ

Դ.

ԵՐՋԱՆԻԿ ՕՐԵՐԸ

(Շար. տես թիւ 908)

— Խե՜ղճ Էլիմ, հիմայ կը հասկընամ թէ ինչո՞ւ ցերեկը կերազէիր. բայց ո՞ւր մնացինք։ Այս կակաչի՞ն. ոչ։ Անհաքու անուշադրութիւնդ ինձ ալ ազդեց Գ. աչակերտս։ Անցնինք սա կակտէսին որ տարին մը անգամ կը ծաղկի եւ այն ալ գիշեր ատեն։ Խեղճ եփեմարը, երկու ժամ միայն կապրի եւ յետոյ տերեւաթափ կը լինի։

— Երկու ժա՛մ, բայց գոնէ կը ծաղկի։ Երկու ժամու չափ հաճոյ կը թուի այն գեղեցիկ աչերուն որք զինքը կը նկատեն։ Կենացս երկար տարիներուն փոխարէն երկու ժամ ծաղկիլ եւ սիրելի ըլլալ նախամեծար կընտրէի։

Էլիմ կաթոգին ակնարկ մը ձգեց Ժանի վրայ։

Ժան տեսաւ այս ակնարկը եւ խոնարհեցոյց իւր աչուընները։

— Սաստիկ տաք կայ այս տեղ, ըսաւ իւր պարանոցը ծածկող ծփսին ուսերուն վրայ նետելով։

Եւ ծաղկոցին դուռը բացաւ։

— Տեսնենք, ըսաւ, կրկնենք այս առաջին դասը, եւ նայինք ի՞նչ աստիճան պիտի չահի աչակերտս. կամ ի պատիժ՝ անկիւն մը կենալ եւ կամ բակին մէջ խաղալու վարձատրութիւն պիտի ստանաս։ Այսպէս օրինակի համար, Գ. Էլիմ, չնորհ ըրէք ինձ ըսել այս ծաղկին անունը, հարցուց գեռնէն գրաբիոն մ'առնելով։

— Զեմ գիտեր, պատասխանեց Էլիմ, մինչ օրիորդին երեսը նայելով։

— Ի՞նչ գիտես ուրեմն, ակը Աստուած, գոչեց Ժան։

— Սիրել եւ մոլեգին սիրել, ըսաւ անոր երիտասարդը երկու ձեռքէն բռնելով։

— Եւ ի՞նչ ըսել է սէրել, հարցուց Ժան միամտաբար։

Դիցուք թէ այս հարցումը երեսուն տարեկան կին մը ըրած ըլլար, սիրելի ընթերցող, յայնժամ միամտութեան տեղ փափկութիւն պիտի համարուէր։

Գրքերու մէջ կարդացած եւ խօսակցութեանց մէջ այնչափ լսած եմ սիրոյ վրայ, որ պատրաստ եմ ես ալ Ժանի պէս հարցնել, «ի՞նչ է սիրել»։

Ոմանք կըսեն թէ սիրել, ցանկանալ է. ուրիշներ կըսեն թէ սիրել, սիրոյ նիւթական մասը բոլորովին մոռնալ է։ Այլք կըսեն թէ սէր չկայ առանց արծաթի. միւսները՝ թէ հարուստները երբէք սիրել չեն գիտեր։

Եւ դուք, փիլիսոփաներ, իրապաշտներ, հոգեմոլներ, մարմնասէրներ, պղատոնականներ, եւ մինչեւ իսկ սիրահարներ, ճարտարաբանեցէք որչափ կրնաք սիրոյ վրայ, քանի խորհիք այնչափ անկարող պիտի ըլլաք պատասխանելու։

Մի զարմանաք ուրեմն, սիրելի ընթերցողք, սիրահար Էլիմի այս հարցման վրայ չփոթելուն համար. պատասխանելու խօսք մը չգտաւ եւ աչքերը խոնարհեցոյց Ժանի տուած ծաղկին վրայ, եւ առանց իւր պատասխանին վրայ խորհելու,

— Զանգակածաղիկ է, ըսաւ։

Ժան խնդալէ կը մարէր։

— Ոչ, ըսաւ. անգութ աշակերտ մ'ես, եւ չեմ կարծեր որ կարելի ըլլայ ծաղիկ ցանել, ինչպէս Բեթրսպուրկի ձիւնին մէջ, նոյնպէս եւ ձեր յիշողութեան մէջ։

— Կը խոստովանիմ, Ժան, գլխու պսակները միայն ծաղկեայ կըլլան. դրախտահաւ մը գեղեցիկ կերեւայ մեզ, իսկ պէտք չունինք մենք անոր ճշմարիտ անունը գիտնալ։ դիտենք որ երկինքէն կուգայ, ասի բաւական է։ Դիցուք թէ ոչ ես, ոչ դուն, Ժան, վարդին անունը չգիտնայինք։ միթէ իւր անոյշ բուրումը պակա՞ս պիտի զգայինք անոր համար։

— Ոչ. բայց կարծեմ լաւ եւս է թէ՛ հոտոտել եւ թէ՛ անունը գիտնալ։ Զանդակածաղիկն այսպիսի մեծ տերեւներ չունենար. բայց նայէ՛։

Էլիմ նայեցաւ, եւ աւելի լաւ տեսնելու համար, Ժանի ձեռքը իւր աչքերուն եւ իր աչքերը անոր ձեռաց մօտեցնելով։

Այսպէս երկուքին դէմքը դէմ դէմի գտնուեցան եւ ծաղկոցին դուռը բաց ըլլալով անոյշ հով մը շնչեց։

Բոյլ մը վարս հովահրեցին Էլիմի ճակատը։

Երիտասարդը վերցուց աչուքները, տեսաւ իրմէ քանի մը գիծ հեռու Ժանի կապոյտ աչուքները, վարդակարմիր այտերը եւ թարմ բերանը. անոր անուշահոտ շունչը իրենին հետ խառնուեցաւ։

Գիտէ՞ք ո՞րչափ ելեքտրականութիւն կը պարունակէ կընոջ մը մազերը։ Էլիմ դիմադրելու զօրութիւն չունեցաւ, իւր բազուկներով գրկեց նորա մէջքէն եւ, մոլեգին յուզումով մը, սիրոյ աղաղակով մը, իւր շուրթերը Ժանի շուրթերուն վրայ հանդչեցուց...։

Ժան ետ մղեց զնա։ եւ նորա բազուկներէն հեռացաւ։

—Ո՛հ, գոչեց նա, ձեզմէ այս օրինակ բան մը չէի սպասեր. եւ ողբալով ծաղկոցէն հեռացաւ։

Երիտասարդը ապշեալ մնաց միեւնոյն տեղը, անշարժ եւ բազուկները բաց։ Եթէ ռումբ մը ճայթէր իւր գրպանին մէջ, այնչափ չպիտի ահաբեկէր, որչափ այս անակնկալի դիմադրութենէ, որ անշուշտ անիմանալի բան մը կը պարունակէր։

Ե.

ՍԻՐԵԼՆ ԻՆՉ ԲԱՆ Է

Էլիմ չփեց աչուքները, քունէ մը արթննալու պէս։ Ինչո՞ւ Ժան կը բարկանար, ի՞նչ էր իւր բարկութեան պատճառը,

— Այնչափ անտարբեր չէր երեւէր ինձ նկատմամբ, կըսէր ինքնիրէն. ինձ կը թուէր թէ մեր աչուքները բաւական խօսեցան իրարու, թէ նա իմ աչաց խօսած լեզուն կը հասկնար. իրաւ է թէ իրեն տուած համբոյրս անակնկալ էր, բայց իւր շուրթերն ալ իմիններուս չփախան։ Անկարելի է որ այս կէտին մէջ վրիպած լինիմ։

Երկիւղէ յուզուած, Էլիմ սեղանատուն մտաւ, յետոյ Ժանի նայուածքը փնտռեց, այլ ի զուր։

Ժան ցրտութեամբ կը նայէր անոր, եւ երբ յանցաւորը խօսքն անոր ուղղեց, «այո» կամ «ոչ» պատասխանելու բաւականացաւ։ Բայց Էլիմ կը յամառէր, որչափ Ժան ցրտութիւն կը ցուցնէր այնչափ երիտասարդն անոր ներողութիւնն ընդունելու եռեւէր էր։

Վերջապէս, խորհեցաւ թէ պէտք էր անոր նմանիլ եւ իւր սենեակը քաշուեցաւ, որոշելով ոչ թէյի եւ ոչ ընթրեաց համար դուրս ելնել։

—Ճշմարիտ, տարօրինակ բան մ'է այս, կըսէր ինքն իրեն մեծաքայլ ճեմելով։ Այսչափ մատաղ տիոց մէջ հրպարտ լինիլ։ Ինչ կըսեմ, հպա՞րտ, աւելի գէշ՝ չար։ Երջանիկ պիտի ըլլամ եթէ զինքը այլ եւ չսիրեմ։

Այս խօսքերուն վրայ հառաչանք մ' արձակեց։

—Ստոյգ է թէ գեղեցիկ է. այս մասին խօսք չունիմ, դի Վէնիւսի պէս ստեղծուած է. յստակ ինչպէս լոյս, բայց ի՞նչ բարք, ճշմարիտ օձ մը։ Այո՛ այո՛, օրիորդ Ժան, մեր մէջէ ամէն կապակցութիւն խզուած է, ձեզ կըսեմ, եւ կրնաք, եթէ զուարճալի է ձեզ համար, Գէնղիւսի քծնիլ։

Էլիմի սենեկին դուռը բացուեցաւ եւ սպասաւորն երեւցաւ։

—Պարոնը, թէյ ըմպել կուզէ՞, հարցուց նա։

—Ի՞նչ, ըսաւ Էլիմ, որ ոչ լսած եւ ոչ հասկցած էր։

—Կը հարցնեմ թէ պարոնը կ'ուզէ՞ գալ թէյ խմելու, կրկնեց սպասաւորը։

—Անմիջապէս կուգամ, պատասխանեց երիտասարդը։ Է՜հ այո՛, ըսաւ, երբ սպասաւորը դուրս ելաւ, կ'երթամ ալ ամենեւին անոր ուշադրութիւն չընելու համար, իբր թէ՝ ինքն այնտեղ չէ։

Արդարեւ Էլիմ սրահ մտաւ, զուարթ դէմքով մը, եւ, փոխանակ ըստ սովորութեան, երթալ Ժանի քով նստելու, Գ. Օկիւստի քով նստաւ եւ սկսաւ շաղակրատել ու ծիծաղիլ։

Բայց Ժան որ առաջ Էլիմի ամէն խօսածին եւ ըրածին կընկերանար, Ժան անտիպոյթ էր անոր ներկայութեան։

—Ասկէ զատ Էլիմի ամէն սովորութիւնները մոռնալ կը ձեւացներ, մինչդեռ Էլիմ թէյի մէջ չատ չաքար չէր գործածեր, Ժան անոր թէյին մէջ երեք կտոր չաքար կը դընէր. սեր կը ներկայացներ անոր, եւ գիտեր ամէնուն նման որ Էլիմ թէյը կիտրոնով կըմպէր։

Էլիմ յուղմանց մէջ էր, Ժան անոր հրէշ մը կերեւէր, այլ սակայն աշխարհի ամենագեղեցիկ հրէշը։ Էլիմ երկու բանի կարող էր. նախ անոր հետ գժտիլ ցմահ, երկրորդ զայն իւր բազկաց մէջ առնուլ, եւ իւր սրտին վրայ սեղմել իւր հօրն ու մօր ներկայութեան։

Սակայն ինքզինքիս հարցուցած եմ, սիրահարաց համար որո՞ն էր ամենէն քաղցրը. իրենց առաջին դգուա՞նքը թէ գժտութիւնը. բայց մարդ կը խենթենայ երբ երկուքին միանգամայն պատահի։

Էլիմ իւր սենեակը մտաւ, զայրոյթէն չկրնալով շնչել։ Եթէ Ֆիկարօի մենախօսութիւնը դոց գիտնար, ծայրէ ի ծայր պիտի ըսէր. բայց չդիտնալուն համար գոհ եղաւ գոչելով

— Ո՛հ, կինե՛ր, կինե՛ր։

Էլիմ նորէն սրահ մղուելու երկիւղով հանուեցաւ եւ անկողին մտաւ զղջալով։

Շարունակելի

ԱԶԴ

Ցայտնի է արդդ հասարակութեան թէ, Հոդաբարձութիւնս բաւական ատենէ ի վեր Ազդ. Հիւանդանոցի մէջ կօչկի « Արհեստարան » մը հաստատած է, ուր ամեն տեսակ ընտիր եւ ձեւաւոր կօշիկներ մասնաւոր խնամօք կը պատրաստուին։

Մեծարդդ հասարակութեան գիւրութիւն մ'ընծայ'ու նպատակաւ Հոդաբարձութիւնս այս անգամ Մեծ. Համբարձում աղա Տէօյլեճեանի հետ կարդադրութիւն մ'ըրած է, որդ համաձայն « Արհեստարանի » մէջ պատրաստուած կօշիկները այսուհետեւ պիտի վաճառուին Մանուկ փաշա հատ։սի 211 խանութը, որուն ճակատը Հիւանդանոցի անունը կը տեսնուի։

Ուստի, Հոդաբարձութիւնս ներկայս Արդդ Հասարակութեան ծանուցանելով հրաւէր կը կարդայ բոլոր ազդայնոց որ բարեհաճին դիմել յիշեալ վաճառատեղին, որով ըստ ամենայնի գոհ պիտի ըլլան թէ կօշիկներուն ձեւին եւ դիմացկնութեան եւ թէ գնոց չափաւորութեան կողմանէ, եւ որով սա գերազանց առաւելութիւնն եւս պետի ունենան թէ՝ Ազդ. Հիւանդանոցի նիւթական նպաստ մը եւ « Արհեստարանի » մէջ աշխատող որբ ազդայոց ալ քաջալերութիւն մը ըրած պիտի ըլլան։

ՊԱՀՔԷՊԱՆ ՕՂԼՈՒ ՎԷ ԳՈՒՄ.
Փոստակալ Ռիզա փաշա խան Ն։ 3

ԳՈՐԾԱՐԱՆ

ՄԻԿԱՐԻ ԹՂԹԻ

Ս. Ղ. ՊԱՐՏԻԶՊԱՆԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ.
ՌԻԶԱ-ՓԱՇԱ ԽԱՆ ԹԻՒ 3.

Այս անունով նոր գործարան մը բացուած է Ռիզա-փաշա խան թիւ 3 սենեակը, ուր կը պատրաստուին խիստ մեծ խնամով եւ ածան գնով ամեն տեսակ ազնիւ թուղթ Մարսիլեայէն յատկապէս բերուած ընտիր տեսակաց վրայ։

Գործարանիս վարչութիւնը պատրաստ է մայրաքաղաքս գտնուած գօմիսիոնճիներու հետ բանակցիլ եւ անոնց ուզած տեսակաւ թուղթ պատրաստել, նոյնպէս պատրաստ է գաւառներէն այս մասին յանձնարարութիւններ ընդունիլ եւ որոշեալ ժամանակին յանձնել, ինչ քանակութեամբ որ ուզուին։

Վարչութիւնս սոյն ձեռնարկութեան հետ բարեգործութիւնն ալ միացնել ուզելով, որոշած է վաճառման արդիւնքին 3 առ՝ 0/0ը Ազդ. Հիւանդանոցին նուիրել։

Վարչութիւնս կը յուսայ որ ճաշակի ատր եւ ազգային կարեւոր հաստատութեանց նպաստելու փափաք ունեցող ազգայինք պիտի փութան առեւտուրի փորձ մ'ընել սոյն գործարանին հետ, զորս ըստ ամենայնի գոհ ընելու համար ջանք եւ աշխատութիւն չպիտի պակսին։

Կը ծախուի ամեն ծխավաճառաց քով եւ կեդրոնատեղին է Ռիզա-փաշա խան թիւ 3 սենեակը Ս. Ղ. Պարտիզպանեան եւ Ընկ. Գործարանը։

—o—

ՊԱՏԿԵՐ

Տ. Տ. ԵՍԱՅԻ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ ԵՐՈՒՍԱՂԻՄԱՑ

Այն պատկերը խիստ գեղեցիկ եւ մաքուր վիմագրութեամբ ի լոյս ընծայուած կը վաճառուի Մարգարեան գրավաճառանոցը եւ բոլոր գրավաճառաց քով, ի գին 3 ղրշ։

—o—

ՓԱՆԵԼԸ ՓԱՎԱՓԻ ՋՈՒՐ

Բերա, Թէպէ պաշի կողմը, Շէյխ Լիֆնտիի քարաշէն տան ներքեւ Գանլը քավաքի ջուրի մթերանոց մը բացուած է, ուր կը վաճառի տակառ մը ջուրը 5 ղրուշի եւ փոքր տակառ մը ջուրը 3 ղրուշի փոխադրութեան ծախքը մթերանոցին վրայ է։ Մէն մ՝ տակառ երկու « ղբրպա » ջուր կը պարունակէ եւ կառավարութեան կողմէ կարգեալ պաշտօնէի մը կնիքն ու թուղթոյ նշան մը կը կրէ, Պանդոկներու ճաշարաններու եւ սրճարաններու համար զեղջ կը լինի։

—o—

ԿԱՐԵՒՈՐ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Ա. Ա ՍՈՒՐԷՆԵԱՆ

ՆՈՐ ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ ՆՊԱՐԵՂԻՆԱՑ ԵՒ ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ՈՃԵԼԻՑ ԸՄՊԵԼԵԱՑ

Կ. Պոլիս, Մըսըր չարշըի քով Թահմիզ փուղոց Թիւ 70

Այս նոր վաճառատան մէջ կը գտնուին նպարեղինաց ամենէն ընտիր տեսակներն ու Սիպերիոյ առաջին կարգի կարագ իւղ, խահուէ, չաքար, պանիր, ձկթ, բեթրոլ կազ, բրինձ, լուբիա, սրաբմաչէթ մոմ, օսլայ, ածուռ, ձիթապտուղ, մաքառնայ, բաթաթէս, Եւրոպայէն տուփերով բերել տրուած աղած ձկներ, Մայակայի, Պորտոյի եւ Շամբանեայի գինիներ, քոնեաքներ եւլն. եւլն։

Գիներու չափաւորութեան եւ կշռոց ճշդութեան մասին պատուարժան յանախորդք ըստ ամենայնի գոհ պիտի լինին։ Վստահ եմք որ ազնիւ ազգայինք այսպիսի Հայկական վաճառատուն մը պիտի քաջալերեն չը դիմելով օտարին, որով ընծայած պիտի լինին իրենց գործունեակ ազգասիրութեան օրինակն։

Մայրաքաղաքիս թաղ. էն ու արուարձաններէն մեզ ուղղեալ յանձնարարութիւնք՝ թէ մեծ եւ թէ փոքր քանակութեանց համար՝ փութով եւ սովորական ճշդութեամբ կը կատարուին։

—o—

ԱՌԱԿԲ ՖԵՆԵԼՈՆԻ

Թարգմանեաց ի Դաղղիականէ

ԱԶԱԶՈՒՐԿ ԹԱԴԷՈՍ ԿԷՕԶԻՒՐԵԱՆ ՍԵՌԱՍՏԱՑԻ

Կը գտնուի ամեն հայ գրավաճառաց քով, սուեմի Գողոս աղայի խանութը, Ղալաթիոյ եկեղեցւոյն բանկալը, եւ ի Բերա Վէրտի Թատրոնին դէմ ծխավաճառ Գառնիկ Լֆ. Կիւլէրեանի թիւ 183 խանութն եւ Թիւնէլի պողոտային վրայ ծխավաճառ Պ. Ոսկանի թիւ 503 խանութն, ի գին 10 ղրշ։

Շատ առնուլ ուզողք կը հրաւիրուին Ղալաթիոյ Ս. Լուսաւորիչ եկեղեցւոյն բանկալը, ուր կը գտնուի թարգմանիչն։

ԽՄԲԱԳԻՐ—ՏՆՕՐԷՆ
ԳԷՈՐԳ Ե. ԱՑՎԱՋԵԱՆ